

การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของ
องค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Decentralization and Social Development of the
Community Organizations in Phachi District Ayutthaya Province

VEN. VANHAI VIDHURAPANDITO

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Faculty of Social Sciences Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Email: trinhvanhai51@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความเรื่อง “การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดและกระบวนการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) เพื่อวิเคราะห์การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 4) เพื่อทราบปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ปัญหาในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบผสมผสานวิธีประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สมาชิกและเจ้าหน้าที่ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม และแบบสอบถามการมีส่วนร่วม การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับการมีส่วนร่วมใช้สถิติคือ ค่าที สำหรับทดสอบกับตัวแปรที่มี 2 ค่า และทดสอบค่า F เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ค่า เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยมีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด โดยทดสอบภายใต้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อมูลจากการบันทึกภาคสนามใช้การวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับกระบวนการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ก็อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการสรรหา คัดสรรกลั่นกรองบุคคลที่จะมีความเหมาะสมซึ่งได้แก่การเลือกตั้งท้องถิ่น จึงเป็นวิธีที่จะให้ได้มาซึ่งผู้แทนระดับท้องถิ่นที่ดี มีศักยภาพ และเป็นวิธีที่จะนำมาสู่การพัฒนา

3. เปรียบเทียบการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวม พบว่า การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชนไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า 1) ด้านการพัฒนาการเมือง: เจ้าหน้าที่ข้าราชการ/ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมตามแนวทางการปกครองทางการเมือง 2) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ: ขาดการเชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีความรู้ ความสามารถ มาฝึกอบรมแก่คนในชุมชน 3) ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม: ไม่ค่อยสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เกิดการเสียหายจากภัยธรรมชาติ 4) ด้านการพัฒนาจิตใจ: องค์กรชุมชนทำงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก 5) ด้านการพัฒนาสังคมวัฒนธรรม: ไม่มีการวางแผนแก้ไขทางเทคนิคและกระบวนการจนเกิดความขัดแย้งทัศนคติไม่ดีบางครั้งถึงขั้นรุนแรง

คำสำคัญ : การกระจายอำนาจ, องค์กรชุมชน, การพัฒนาสังคม

Abstract

The research consists of four main objectives, namely: 1) to study concept and process of the decentralization and social development of the Community Organizations' leaders in Phachi District Ayutthaya Province; 2) to investigate the relationship between decentralization and social development of the Community Organizations in Phachi District Ayutthaya Province; 3) to analyze decentraliza-

tion and social development of the Community Organizations in Phachi District Ayutthaya Province; and 4) to realize problems, obstacles and solution in decentralization and social development of the Community Organizations in Phachi District Ayutthaya Province. The research was the Mixed Methods: Quantitative Research by survey research in which questionnaire was employed for data collection and Qualitative Research with the help of in-depth interview. The sample of this study consisted of totally 300 members and officers of Sub-district Administrative Organizations in Phachi District, Ayutthaya Province. The data were analyzed by statistical techniques such as Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, F-test, One-Way ANOVA and Least Significant Difference: LSD under the statistical significance at 0.005 levels. And for Qualitative Research, the data analysis was conducted by the Content Analysis Technique.

The findings of the research are as follows: –

1. Overall aspects relating the levels of process of the decentralization and social development of the Community Organizations' leaders in Phachi District Ayutthaya Province were found in good level; being considered each aspect, it has been found that all were in good level, too.

2. The Local Administrative Organizations have fully authority to search for or select a suitable individual with capability that is called as election, bringing a good local representative and also social development.

3. As for the comparison of level of people's participation in decentralization and social development of the Community Organizations' leaders in Phachi District Ayutthaya Province, classified by personal factors, it has been found that people with different gender, age, level of education, status, occupation, position, duration in the position, and monthly income had no different opinions concerning participation of people in decentralization and social development of the Community Organizations' leaders in Phachi District Ayutthaya Province.

4. As for the problems, obstacles and recommendations on the decentralization and social development of the Community Organizations' leaders in Phachi District Ayutthaya Province, it was found that: 1) aspect of political development:

governmental officers/people lack participation in the evaluation and improvement activities along the dominance of political. 2) Economic development: the learned and capable experts had not been invited to train people in the community. 3) Environmental development: people do not care about environmental damage from natural disasters. 4) Mental development community organizations work reactively more. 5) socio-cultural development: there was no plan to fix the technical and process until the attitude conflict occurred, sometimes even radically.

Keywords : decentralization, development, Community Organizations

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่รัฐบาล นายชวน หลีกภัย ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ปี พ.ศ. 2537 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ทำให้มีการปฏิรูประบบการบริหารราชการ ในระดับตำบลจากสภาตำบล เปลี่ยนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีการเลือกตั้งสมาชิก สภาท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารจัดการท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทำให้การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นรูปธรรมมากขึ้นโดยที่รัฐไม่ได้รวมกลุ่มอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางอีกต่อไป แต่กระจาย อำนาจการบริหารลงมาให้ท้องถิ่นได้พัฒนาตัวเองและดูแลกิจการตัวเองอย่างเต็มรูปแบบ จึงเป็น เหตุให้เกิดการปฏิรูปสังคมไทยภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ที่กำหนดไว้ ให้รัฐต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณ และแบ่งงานด้านสาธารณูปโภคหรือการดำเนินนโยบาย และการปฏิบัติราชการต่าง ๆ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการ จัดทำบริหารสาธารณะต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ของตน โดย จัดสรรผ่านโครงสร้างทางการเมืองในระดับท้องถิ่นอันได้แก่ กลไกของรัฐโดยมีผู้บริหารในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการตามนโยบายและการปฏิบัติราชการต่าง ๆ แทนส่วนกลาง เพื่อลดภาระให้กับรัฐบาลในการจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ โดยมอบหมายให้ท้องถิ่นดำเนินการ เองทั้งงบประมาณและบุคลากร โดยรัฐบาลจะมีหน้าที่กำหนดนโยบายให้กับท้องถิ่นโดยภาพรวม และกำกับดูแลการดำเนินกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง องค์การชุมชนมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่สำคัญคือการจัดระบบการบริการสาธารณะใน

ด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้นนอกจากนี้ พระราชบัญญัตินี้ยังได้วางแนวทางการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นการถ่ายโอนงาน ถ่ายโอนงบประมาณ ถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและวางแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์หลัก คือ การกระจายภารกิจต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินให้กับท้องถิ่น ทั้งหมด 245 ภารกิจ ใน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านการดูแลรักษาวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยรัฐบาลจะสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ และคอยเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานในการดำเนินกิจกรรมที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่นซึ่งมีการกำหนดระยะเวลาการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ให้กับท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันภารกิจดังกล่าวมีการถ่ายโอนไปแล้ว 157 ภารกิจ กำลังทยอยถ่ายโอน 23 ภารกิจ และยังไม่ได้ถ่ายโอน 64 ภารกิจ โดยมีกระทรวงที่ดูแลกรม กองต่าง ๆ ที่จะต้องถ่ายโอนภารกิจกว่า 16 กระทรวง

ฉะนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากขึ้น ทั้งด้านอำนาจหน้าที่และงบประมาณ เช่นเดียวกับ คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นก็ยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นและกระบวนการที่สำคัญอันเป็นเครื่องมือในการสรรหา คัดสรรกลั่นกรอง บุคคลที่จะมีความเหมาะสมซึ่งได้แก่ การเลือกตั้งท้องถิ่น จึงเป็นวิธีที่จะให้ได้มาซึ่งผู้แทนระดับท้องถิ่นที่ดีที่สุด มีศักยภาพ และเป็นวิธีที่จะนำมาสู่การพัฒนาประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น และเป็นการบ่งบอกถึงการปกครองแบบกระจายอำนาจให้กับประชาชนท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง โดยเลือกบุคคลในท้องถิ่นที่รู้จักและเข้าใจท้องถิ่นของตนเองเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นโดยตรง

การได้มาซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นจึงมีการกำหนดให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 ทั้งนี้ เพื่อสร้างการเมืองเชิงนโยบาย เนื่องจากผู้บริหารท้องถิ่นได้รับมอบความไว้วางใจจากประชาชนในท้องถิ่นและนโยบาย ซึ่งถือเป็นสัญญาประชาคมที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้ประกาศไว้ต่อประชาชนในช่วงเวลาที่หาเสียง จะเป็นข้อผูกมัดหรือปฏิญญาร่วมกันระหว่างประชาชนในท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นโดยมีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ได้กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่น เช่น

นายกเทศบาล นายกองค้การบริหารส่วนตำบล โดยก่อนจะเข้าทำหน้าที่จะต้องแถลงนโยบายต่อสภาท้องถิ่นและจะต้องจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงต่อสภา และจะต้องให้ประชาชนได้รับทราบค่าแถลงนโยบายรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายด้วยเทศบัญญัติ ประกาศต่าง ๆ และข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเปิดเผยและทั่วถึง หัวใจสำคัญที่สุดในการทำงานของผู้บริหารท้องถิ่นต้อยัดประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยการทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ จะเห็นได้ว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นไม่ว่าจะในอดีตจนมาถึงปัจจุบัน ความสำคัญของผู้ผู้นำไม่ได้ลดลงแต่ประการใด แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีบทบาทในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจในการบริหารจัดการงบประมาณที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามสัดส่วนของงบอุดหนุนจากรัฐบาลและภาษีอากรที่เก็บได้ที่จะโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบทบาทของนายกยังไม่ได้มีบทบาทแค่การพัฒนาท้องถิ่นเท่านั้นยังมีบทบาทในการบริหารงานด้านการบริหารบุคคลได้แก่ การออกคำสั่งบรรจุแต่งตั้ง การย้าย การโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขึ้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ ร้องทุกข์ เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นรวมทั้งการแต่งตั้งและให้พ้นจากตำแหน่งต้องเป็นไปตามความต้องการ และเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นด้วยดังนั้น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นผู้นำในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นในยุคแห่งการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างเต็มรูปแบบ เป็นผู้ที่ถูกกำหนดให้ทำหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนไปสู่ความเจริญก้าวหน้า เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน การที่ผู้นำท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาไปได้หรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของนายกกองค้การบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้ที่คอยขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนเป็นผู้กำหนดทิศทางความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ซึ่งบทบาทและอำนาจหน้าที่ของนายกขดังกล่าวมาข้างต้น จะเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสามารถทำงานได้เต็มที่

การปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นพื้นฐานของประชาธิปไตยระดับชาติ เพราะการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยระดับชาติจะประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องอาศัยพัฒนาการของการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นก่อน โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับจาก ประชาชนว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเขา นอกจากนี้ การปกครองท้องถิ่นยังเปรียบเสมือนสถาบันฝึกรอบมประชาชนให้เข้าใจกระบวนการและกลไกทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย เพราะช่วยให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในระบบการเมืองมากยิ่งขึ้น ดังนั้น หากประชาชนไม่เห็นความสำคัญ และเข้ามามีส่วนร่วมในการ ปกครองท้องถิ่นอย่างเหมาะสม และจริงจังแล้วคงหวังจะเห็นการพัฒนาการเมืองการ

ปกครองในระดับชาติได้ยากการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองที่รัฐได้กระจายอำนาจให้ประชาชนปกครองตนเองมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 แนวความคิดในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น ได้ยึดหลัก 3 ประการ คือ ด้านความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และด้านประสิทธิภาพการการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยรัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กร ปกครอง-ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ 1) ตำบลภาชี 2) ตำบลโคกม่วง 3) ตำบลระโสม 4) ตำบลดอนหญ้านาง 5) ตำบลไผ่ล้อม 6) ตำบลกระจิว 7) ตำบลหนองน้ำใส 8) ตำบลพระแก้ว ประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาและมีความเป็นอยู่ที่ดีมาจากการทำหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูงอย่างมากแต่ก็ยังมีส่วนหนึ่งที่ยังไม่พัฒนา เนื่องจากขาดศักยภาพของการทำหน้าที่เป็นผู้นำที่ดีได้ สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการขาดภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารงานการติดต่อสื่อสารระหว่างพนักงาน และประชาชนได้ดีเท่าที่ควรเพื่อให้ประชาชนได้พัฒนาชุมชนของตนเอง มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการปกครองป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนาชุมชนของตนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อประสาน ส่งเสริม ความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือได้ว่าเป็นไปตามเจตนารมณ์ ของกฎหมายที่ต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมการบริหารงานท้องถิ่นของตน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาคุณสมบัติหรือลักษณะของผู้นำเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนในอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนว คิด และหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ดังที่ปรากฏอยู่ในทศกัณฐกนิพนธ์ว่าผู้นำจะต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้ คือ 1) จักขุมา คือ เป็นผู้วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มองภาพเหตุการณ์ออกและจะวางแผนเตรียมรับหรือรุกได้อย่างไร 2) วิธูโร คือ เป็นผู้ชำนาญในงานรู้จักวิธีการไม่บกพร่องในหน้าที่ 3) นิสสยสัมปันโน คือ เป็นผู้ที่มึมนุชย์สัมพันธดีและได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของบุคคลที่จะเป็นผู้นำให้เป็นผู้วิสัยทัศน์มองการณ์ไกล สามารถวางแผนรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ เป็นผู้ชำนาญในการบริหารงาน และเป็นผู้มีมนุชย์สัมพันธที่ดีต่อผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้นำ เพื่อเป็นแบบ อย่างให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ นำไปปรับใช้กับหน่วยงานของตนเอง และเพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความเหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น ๆ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิดและกระบวนการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมของผู้นำองค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อวิเคราะห์การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เจ้าหน้าที่ราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลใน อำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนในอำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน ให้เลือกตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนในอำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 ด้านคือ 1) ด้านการกระจายอำนาจ 2) ด้านการพัฒนาสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักของคะแนนดังนี้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนในอำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 5 ข้อ

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโครงการหลักสูตรพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อกราบเรียนท่านนายอำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในองค์กรชุมชนพื้นที่ ในอำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่กลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในพื้นที่ อำเภอกาชี จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา ตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามจำนวน 300 ชุด แจกให้แก่เจ้าหน้าที่ ๑
อยู่ในองค์กรชุมชนพื้นที่ ในอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้วจำนวน 300 ชุดคิดเป็นร้อยละ 100 นำมาตรวจ
สอบสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4. นำข้อมูลที่ได้มาไปวิเคราะห์ และประมวลผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการประมวลผลข้อมูลโดย
โปรแกรมสำเร็จรูปทางการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงปริมาณ (Descriptive Statis-
tics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนใน
อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency)
ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการกระจายอำนาจกับ
การพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนในอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยาวิเคราะห์โดยการ
ทดสอบค่า F-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Lest Significant Difference:
LSD)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการ
ศึกษา สถานภาพ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือน พบ
ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชายจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 มีอายุอยู่ใน
ช่วง 31 - 40 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 162
คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 มีสถานภาพ สมรส จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 มีอาชีพอาชีพ
ลูกจ้างประจำ/ชั่วคราว จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 มีตำแหน่งหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทั่วไป
จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน
131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 137 คน
คิดเป็นร้อยละ 45.7

ผลการทดสอบสมมติฐานการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน
อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการทดสอบสมมติฐาน การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน
อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ
การศึกษา สถานภาพ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือน
เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถแสดง รายละเอียด ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับ
การพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ โดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมี
ส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติตาม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับ
ผลประโยชน์ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ด้านจิตใจ และด้าน
สังคมวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับ
การพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามอายุ โดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่
แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับ
การพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับการ
ศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับ
การพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามสถานภาพ
โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน
ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับ
การพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามอาชีพ โดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมี
ส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติตาม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผล
ประโยชน์ ด้านการเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ด้านเศรษฐกิจ และด้านจิตใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติตาม ด้านการเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ด้านเศรษฐกิจ ด้านจิตใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติตาม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านจิตใจ และด้านสังคมวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

สรุปผล

ผลการวิจัย การกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านการเมือง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.24 ด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.26 ด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 และด้านสังคมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนให้ความสำคัญหรือสนใจต่อการมีส่วนร่วมในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน เป็นอย่างดี เนื่องจากประชาชนในชุมชนเท่านั้นที่รู้ว่าประชาชนมีความต้องการอะไรและ

อีกอย่างหนึ่งอยากให้ชุมชนมีความเจริญ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น จึงเป็นเหตุที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน

ด้านการเมือง พบว่าการมีส่วนร่วมในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนให้ความสำคัญต่อการพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนจึงได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะปัญหาความต้องการของชุมชน นำความต้องการของประชาชนในชุมชน มาร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแนวทางการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน

ด้านเศรษฐกิจ พบว่าการมีส่วนร่วมในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าเมื่อประชาชนร่วมกันคิดตัดสินใจ กำหนดนโยบาย วางแผนพัฒนาชุมชนแล้ว ก็ได้มีส่วนร่วมกันดำเนินการตามแผนที่วางไว้โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ อันส่งผลต่อการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าการมีส่วนร่วมในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนได้จัดสรรสวัสดิการ ให้กับประชาชนโดยครอบคลุมทุกด้านแต่อาจจะเป็นสวัสดิการที่กระจายออกไป ไม่เจาะจงในด้านใดด้านหนึ่งซึ่งจำเป็นต่อความต้องการของประชาชน จึงเป็นผลทำให้การมีส่วนร่วมในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านจิตใจ พบว่าการมีส่วนร่วมในการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านจิตใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบว่าการดำเนินงานของการกระจายอำนาจกับการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชน นั้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เป็นไปตามความต้องการของชุมชนหรือไม่ มีความโปร่งใส ยุติธรรม ใช้จ่ายงบประมาณถูกต้องตามแผนพัฒนาชุมชนหรือไม่

ด้านสังคมวัฒนธรรม พบว่าการมีส่วนร่วมในการการพัฒนาสังคมขององค์กรชุมชนอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสังคมวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางศาสนา หรือกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม และมีส่วนร่วมในการการอนุรักษ์ เผยแพร่ และใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการพัฒนาการเมือง เจ้าหน้าที่ข้าราชการ/ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในด้านกิจกรรมทางการเมืองเจ้าหน้าที่ข้าราชการ/ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรม ตามแนวทางการปกครองทางการเมือง เจ้าหน้าที่ข้าราชการ/ประชาชนไม่ค่อยมีเวลาในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการวางแผนพัฒนาทางการเมือง

ข้อเสนอแนะ ควรประชาสัมพันธ์หรืออบรมประชาชนเพื่อให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น ควรจัดให้มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการติดตามประเมินผล และปรับปรุงกิจกรรมตามแนวทางการปกครองทางการเมือง ควรแนะนำให้ประชาชนเสียสละเวลาเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการวางแผนพัฒนาทางการเมือง

2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ขาดประสบการณ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และแก้ไขโครงการเก่า คิดริเริ่มโครงการใหม่ ขาดการเชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีความรู้ ความสามารถ มาฝึกอบรมแก่คนในชุมชน ในองค์กรยังขาดผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีความรู้ ความสามารถ ประจําองค์กรของชุมชนนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ ควรพัฒนาศักยภาพให้มีความสามารถด้วยการศึกษาดูงานหรือฝึกอบรม ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ มาฝึกอบรมให้แก่คนในชุมชน ควรให้มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีความรู้ ความสามารถ ประจําองค์กรของชุมชนนั้น ๆ

3. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ประชาชนขาดจิตสำนึกและไม่เข้าใจการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมประชาชนไม่ค่อยสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เกิดการเสียหายจากภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเกิดความเสียหายจากการกระทำของประชาชนเอง

ข้อเสนอแนะ ควรแนะนำให้ประชาชนมีจิตสำนึกและเข้าใจในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควรเอาใจใส่และดูแลสิ่งแวดล้อมที่เกิดการเสียหายจากภัยธรรมชาติ ประชาชนควรดูแลสิ่งแวดล้อมและแก้ไขจากการเสียหาย

4. ด้านการพัฒนาจิตใจ องค์กรชุมชนทำงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก และยังขาดการติดตามประเมินผลการทำงานจึงยังขาดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น องค์กรชุมชนยังขาดบุคลากรในด้านวิปัสสนา ขาดทักษะ องค์ความรู้ ที่สามารถนำมาปฏิบัติและประยุกต์ใช้หลักธรรมในการ

พัฒนาจิตใจ องค์กรชุมชนยังขาดพื้นที่ ๆ เป็นลานบุญ ลานกีฬา หรือสถานที่เพื่อพัฒนาจิตใจ สำหรับคนในชุมชน

ข้อเสนอแนะ องค์กรชุมชนควรทำงานเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ สร้างความเข้าใจวิถีชีวิตตาม ประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น องค์กรชุมชนควรจัดหาบุคลากรให้พร้อม และ ประยุกต์ใช้หลักกรรมทางพระพุทธศาสนาให้สามารถนำไปพัฒนา และปฏิบัติได้จริง ควรจัดสรร พื้นที่ส่วนใดส่วนหนึ่งให้เป็นลานบุญ ลานกีฬา หรือสถานที่เพื่อพัฒนาจิตใจสำหรับคนในชุมชน

5. ด้านการพัฒนาสังคมวัฒนธรรม ไม่มีการวางแผนแก้ไขทางเทคนิคและกระบวนการ จนเกิดความขัดแย้งทัศนคติไม่ดีบางครั้งถึงขั้นรุนแรง ความเชื่อส่วนบุคคล รวมถึงวัฒนธรรม ทางองค์กรของแต่ละที่แตกต่างกัน จนเป็นอุปสรรคในการทำงาน สิ่งแวดล้อมที่สร้างให้บุคคลมี ทัศนคติที่ไม่ดี เช่นในบรรยากาศที่รับฟังคำสั่งเพียงอย่างเดียวไม่มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ ควรมีการวางแผนแก้ไขทางเทคนิคและกระบวนการเพื่อไม่ให้เกิดความ ขัดแย้งทัศนคติไม่ดีถึงขั้นรุนแรง ความเชื่อส่วนบุคคล รวมถึงวัฒนธรรมทางองค์กร ของแต่ละที่ แตกต่างกัน แต่ไม่ควร นำเอาความเชื่อนั้น ๆ มาเป็นอุปสรรคในการทำงาน ควรให้บุคคลอื่นมี ทัศนคติ มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น และความดีของตนเอง.

บรรณานุกรม

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2543). **รายงานประจำปี 2541-2543**. กรุงเทพมหานคร: สำนักคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2549). **ระบบการพัฒนาสังคมที่นำไปสู่ความมั่นคงของมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร: เทพเพ็ญวานิชย์
- โกนิญฐ์ ศรีทอง. (2556). **ระเบียบวิธีวิจัยทางการพัฒนาสังคม**. ลพบุรี: ร้านคุณแหวน
- โกวิท พวงงาม. (2548). **การปกครองท้องถิ่นไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: เดือนตุลา
- จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์. (2548). **สังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำรัส นวลนิม. (2540). **การศึกษากับการพัฒนาประเทศ แนวความคิดและวิธีปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ชาติชาย ฌ เชียงใหม่. (2545). **การมีส่วนร่วมกับการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นที่สุด**. กรุงเทพมหานคร: ธรรมดาเพรส, สถาบันพระปกเกล้า.

- James Manor. (1999). **The Political Economy of Democratic Decentralization.** Washington, D.C.: The World Bank
- Karl Deusch, “**Social Mobility and Political Development**”, American Political Science Review 55. September 1961.
- Michael Rush, & Phillip Althoff. (1971). **An Introduction to Political Sociology.** London: Thomas Nelson and Sons.
- Shahid Javed Burki, Guillermo E. Perry, William R. Dillinger. (1999). **Beyond The Center Decentralizing The State.** Washington, D.C.: The World Bank.
- T.R. Dye. (1999). **Politics in America.** 3rd Ed, Upper Saddle River, New Jersey: Prentice-Hal.
- United Nation. (1981). **Department of Internation Economic and Social Affair, Popular Participation as a Strategy for Promoting Community Level Action and Nation Development, Report of The Meeting for The Adhoc Group of Expert,** New York: United Nation.
- Vivien A. Schmidt. (1990). **Democratizing France: The Political and Administrative History of Decentralization.** New York, Port Chester, Melbourne, Sydney: Cambridge University Press.

- James Manor. (1999). **The Political Economy of Democratic Decentralization.** Washington, D.C.: The World Bank
- Karl Deusch, “**Social Mobility and Political Development**”, American Political Science Review 55. September 1961.
- Michael Rush, & Phillip Althoff. (1971). **An Introduction to Political Sociology.** London: Thomas Nelson and Sons.
- Shahid Javed Burki, Guillerno E. Perry, William R. Dillinger. (1999). **Beyond The Center Decentralizing The State.** Washington, D.C.: The World Bank.
- T.R. Dye. (1999). **Politics in America.** 3rd Ed, Upper Saddle River, New Jersey: Prentice-Hal.
- United Nation. (1981). **Department of Internation Economic and Social Affair, Popular Participation as a Strategy for Promoting Community Level Action and Nation Development, Report of The Meeting for The Adhoc Group of Expert,** New York: United Nation.
- Vivien A. Schmidt. (1990). **Democratizing France: The Political and Administrative History of Decentralization.** New York, Port Chester, Melbourne, Sydney: Cambridge University Press.